

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. De Maioristis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

fulceperat, (a) eo mortuo eandem irrisit. *Corpus Christi* inquit, alibi, *in caelo est: sed cum divina eius Natura ubique est.* Et in Synodo Dresdeni Anno MDLXXI. unanimi Superintendententium Saxoniae, & VVitebergensium ac Lipsiensium consensu *Ubiquitas haec condemnata fuit, tamquam Sathanae inventum, ac multo atrocius a Zuinglianis & Calvinistis.*

V. Georgius Maior natus Norimbergae Anno 1502. 25. Aprilis, postitis primis literarum fundamentis VVitebergam profectus, factus est Lutheri discipulus; & ipso adhuc vivente professor Theologiae Novae, ad Philippum deflexit in quibus ille Lutheri rusticam austeritatem castigabat. Idem Anno 1545. ad Colloquium Ratisbonense suavis Lutheri missus est, de reo domi Philippo, a deo ille fidebat Maiori, quae vis nec ipsi plene fideret, ob sacramentariae haeresis favores. Cuius autem Maior 21. Januarij Ratisbonam Anno 1546. ingressus, ut caeteri Lutherani trucidando de religione tergiverfateretur, accidit Lutherum 18. Februarij Islebij mori, quo sublato oppressae haec aenus metu linguae Luthericolarum in plurimas haereses decesserunt, (a) ioter quos etiam Maior in Ecclesia VVitebergensi successit, ab eodem nutritus & educatus, post mortem magistri, novum & ipse signum sustulit, & exercitum conscripsit eorum qui *Maiorista* dicti sunt. VVitebergae potissimum ac Lipsiae sese iactantes, quamvis e diametro Luthero repugnantes. ut enim Lutherus docuit, Fidem solam (quam ille vocem magistrali sua auctoritate sacr. literi adiunxit) *ad salutem sufficere*, sic e contrario Maior scripturis convictus asseruit, *neminem sine bonis operibus, (immo ne ipsos quidem infantes) salvari posse* (b) ut Straphylus scribit (c) Quin etiam omnibus qui aliter docerent, etiamsi Angelus fuerit e caelo, *anathema dicit* quo anathemate praecipue suum Magistrum Lutherum fulminavit. Nec vero alijs pepercit. Flaccius Illyricus illi est *diaboli organum*, alijs aliud visum esse contra Flaccium cum suis Maiorem eiusque adherentes id eundem *Luthero-papistas* vocitabat, quod ceremonias Ecclesiae Catholicae plurimas, bonaque opera nec non Spem, Caritatem praeter Fidem necessaria esse docerent, imo *Vertiginosos* eosdem vocitabant, quod dicerent se Lutherum per omnia sequi & tamen bona opera requirerent. Adhaeserunt autem Maiori illi schismatico Eberus, Menius, Matthesius, Eerinaeus, Cruciger Junior, Crellius alijque. Sed profecto aequae omnes haereticam suam pravitatem ostendunt. Lu-

therus in eo, quod *Scriptura* verbis, quibus bonis operibus merces promittitur, iisque destituta fides mortua dicitur, vim infert; Maior vero, quod infantibus bona operatribuit, ut qui ob organonum indispositionem & humoris in tenellis membris abundantiam, nec ratione uti possunt. Porro Maioritas quidem (d) Mollibus Lutheranis adnumerant, qui etiam in alijs quibusdam articulis a veris Lutheranis dissentiunt. VVigandus rigidus Lutheranus, ait, *inter suos & Maioristas non esse de re levi contentionem, sed de ipsis Fidei articulis. Ac veluti diabolus, Mahumetes, omnesque hostes Ecclesiae nonnunquam Scripturae auctoritatem impietati & erroribus suis obtendunt; sic multos haereticos ad navas suas stabiliendas opiniones, Lutheri auctoritate abuti.* Certe Georgius Maior suae huic de Justificatione sententiae ex Lutheri libro, de bonis operibus, praesidium quaerit: Illyricus vero ex eiusdem in epistolam ad Galatas Commentarijs contrariam plane sententiam defendit. Idem scribit Gallus, VVigandus, Merlinus, & alij, qui contra Maioristas stilum strinxerunt. Sic horum ipsorum confessione, Lutherus, ut carbonarius ille Satyri in antro, ex eodem ore calidum & frigidum efflavit: (e) nec eius spiritus alius fuit quam spiritus contradictionis, qui nihil verum ferre poterat quod non proculcicaret aut depravaret, nihil falsum, cui non centum induceret colores. Rationes autem Maioristicae sectae Fundamentales erant haec: (f) 1. Ut Antinomorum sectam opprimerent, Bona opera esse asserenda. 2. quod populus Luthericus sola fide nitens ad Epicuræismum devolveretur. 3. quod spes & caritas à Lutheranis multis ludibrio haberentur, easque virtutes vocarent mortem in olla, *versalgen* Musj. 4. Mandatum Caesareum Jaterim. Maiori primum Antagonistam sese obtulit publico scripto edito Amsdorffius, primus ille & ultimus à Luthero creatus Episcopus, tunc Magdeburgi exulans, depulsus per Caesarem Naumburgensis Episcopatu. secundi adversarij Flacciani cum A. 1552.

Y 2

Comi-

In cap. 3. ad Coloss. Matt. 1. lib. de corp. Christi loc. citat. Bulling. de tract. mans. patr. b. Vlenberg. prolixè in vita Maioris, Philippi, Lutheri. c. Serm. de convers. Pauli & lib. contra Amsdorff. c. Item Anatomia Eccl. Cathol. Vlenb. in vita Maioris c. 1. n. 3. ex Actis synodi & Schlußselburg. de Maioristis pag. 28. d. Illyr. cont. Maior f. 336. in lib. de err. Maior. Item Genealogia Lutheri. & Anatomia Eccl. Catholicae. f. Aesopus in Fabulis. f. Vlenberg. Vita Maioris cap. 1. num. 3.

Comitatus Mansfeldici Superintendens constitueretur Maior, hi enim ægrè ferentes contrariæ sectæ hominem sibi proponi, protestati sunt, & cum ad purgandum sese contra Amsdorffij librum compulerunt ille eam purgationem adhibuit ut iniuriam factâ ostenderet ab Amsdorffio sibi, quippe docenti, id quod Lutherus de bonis operibus docuisset. Amsdorffius e contra cum Flaccianis contra Maiorē responsum edidit tale: *Dico ego Nic. Amsdorffius: Quisquis docet quod bona opera sint necessaria ad salutem is Pelagianus est, & apostata & abnegator Christi &c. Itaque Compater meus Doctor Georg. Maier, Spiritum habet papisticum, sensum & animum &c. (a)* Nihilominus Maior impetritus Bonorum operum necessitatem porrexit urgere, & irritatus adversarios bonorum operum in Concionibus appellavit *Indoctos, imperitos, indignos ministerio ecclesiastico, dignos vero agazonum officio & qui tabulis asinorum malorumque Romani Pontificis expurgandis destarentur.* Monitus hanc ob bilem mansuete respondit se revocaturum, sed ab Illustribus personis confirmatus in proposito, nihil præstitit, quin librum de Conversione Pauli scribens in eum omnia præsidia sui dogmatis congestit, qui mox Lipsiæ excusus est invitissimis Flaccianis Anno 1552. exeunte, & sequente ineunte, quo cum Albertus Mansfeldensis exul restitueretur, is Maiorem in exilium factione Flaccianorum eiecit, qui VVittebergam confugit, & Erasmus Sarcerius ei in officio Jslerbij secessit, sub quo An. 1554. Synodus eoaëta, in quo Maiorista oppressi sunt, inter quos Stephanus Agricola vir eruditus cum esset, videns iniquitatem Lutherici spiritus, caput turbatum in Ecclesiæ Catholice sinum humilior factus reclinauit, opera Michaelis Sidonij & Julij Pflugij Episcopi Naumburgensis. At inter Apostaticos viros bellum magis magisque incruduit famosis scriptis adversum se confligentibus, donec Maior An. 1558. aliquantum cedens importunitati verbalem palinodiam conferisset, qua animus de bonorum operum necessitate & iustificatione Catholicis fere parem retinuit. Verum ille Adiphonisti & Melancthonici mollibusque Lutheranis satisfecit quidem illa sua palinodia, Flacciani vero, quæ eum hypocriticos crimine suspectum habebant, non satisfecit quod cum Maior advertebat, quomodo contentæ hæcæus in eos effudit, tanta vehementia, ut Mancelius, eum instabat, dicens ierere & mordere dicat. Sane Flaccium vocat *Maior Facem, tubam, Ducem caputq;*

horribilis distractionis inter Lutheranos, Simonè Gracærum fraudum artificem, hominem sceleratum, ambitiosum &c. Similes vero ei esse, qui eum sequantur. Hoc vèro perflati Flacciani in bellum iterum consurrexerunt An. 1565. quod neque cum morte Maioris extingui potuit. Maioris causam tuebantur VVittebergenses, & Lipsienses, & Augusti Ducis subditi prædicantes; Flaccianos vero Saxonis Vinariensis subditi & Civitates muleæ per Germaniam, qui omnes lanceis & telis, è Scriptura & Lutheri scriptis, assumptis configebant, & se configebant, & stercorebus se impetebant ex simeto Lutheri copiose arcepto. Demum etiam Ducem Saxonie Consilio ad Colloquium aliquod publicum, lis relata fuit. Id Altenburgum Misniæ Urbem indidit est. Istic Juris Consulti ex utraque parte tres, & sex utrimque Theologi evocati adfuerunt, qui præfidente initar Pontificis Joanne Guilielmo Duce Saxonie 21. Octobris Colloquium id orti sunt, & per menses aliquot in seq. annum 1569. protraxerunt, eo successu, quo solent hæreticorum æcephalæ Synodi devenire, nempe ut pro futura peior fieret scissura. Itaque Maior senio laboribus, & calūnijs fatiscens An. 1570. titulo Testamenti librum emittens, suam de Justificatione sententiam expressit & non multo post Anno 1574. VVittebergæ decessit vivus mortuusq; a Flaccianis vexatus. (a)

VI. Andreas Osiander Lutheri itidem discipulus, Guntzenhusij non procul Norimbergæ patre fabro ferrario natus An. 1495. (b) novam & ipse sectam è Lutheranæ, suam sub incudem hæreticam procedit, quæ ab eo *Osiandriana* appellata fuit. Hic alter Enoch videri ac haberi voluit, ut Lindanus scribit; & in suggestu ense lateri accincto Thraalonicè se ostentabat. Tribus A A A. pio symbolo ferere utebatur, quibus ille triplicium hæreticorum, Lutheranorum, Zuinglianorum & Anabaptistarum oppugnationem designabat. Primum A. Deum designabat, qui Germanica lingua *Ulmächti* dicitur. Secundum, famosum illum Ducem Albertum, de quo sequenti libro. Tertium, Carnificem eius Adamum nomine. Nonnulli, teste Schlusserburgio, (c) Judæum fuisse dicunt. Homo fuit vultu distorto & truculento ingenio tamen valido. Latine Græcè & Hebraicè doctus, ad famam aliquam. Corruptus est Lutheri hæresibus VVittebergæ inter primos Norimbergæ An. 1522. mense Febr. ad D. Laurentij eloquentiam Lutheranam iussus profiteri

a Vlenberg in Vita Maioris &c. b Vlenberg in Vita Osiandri. c Lib. de hæres.